

Forfatter: Bagger, Carl

Titel: Udrag fra JULIANE MARIE FIEDLER,

Citation: Bagger, Carl: "Udvalgte Skrifter", i Bagger, Carl: *Udvalgte Skrifter*, udg. af OSKAR SCHLICHTKRULL , 1928, s. 247. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bagger01val-shoot-idm140621536006976/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Der var paa Basnæs denne skyldfrie Glæde,
Midt mellem Adelsmand og Fattigmand,
Som ikkun ene *Den* kan vakkert klæde,
Der hjerteligt for Begge føle kan.
Solstraalen glimted, Moder, paa din Pande,
Det var din Vittighed, man øined strax;
Den gule Krands, som Dig ved Bæltets Strande
Paa Kisten lægges, er af Bondens Ax.

Sælg hver en Muursteen af den gamle Gaard
Og hvert et Træ, der rasler dybt i Skoven;
Sælg Duehusets gyldenbrune Maar,
Ja selv den skønne Udsigt over Voven;
Sælg Sivets Susen; Vindens Symphonie
Og hver en Trækfugl, der i Vaaren kommer;
Sælg Hingstens Vrinsken i det grønne Frie,
Sælg Vintren, sælg den hele danske Sommer;

Køb Gaarden med Besætning og med Avl,
Med Bondens Onskab, med hans gode Villie;
Køb Storkens Rede hist paa Staldens Gavl
Og Havens Hyacint og hvide Lillie;
Køb Mosens Dyb, køb Lugt af nyslaaet Hø,
Og Isens Bragen, Hunden, Klappejagten;
Køb Krebsen kun i liden Dam og Sø,
Køb Gaardens Herlighed og dens Forpagten:

Du sælger ei den gamle røde Lade,
Saadan som den staaer præget i mit Sind;
Du sælger ei de Ansigtstræk, saa glade,
De Smil, jeg saae paa Moders fine Kind;
Du sælger ei min Kjærlighed til denne Moder,
Ei hendes Billed i mit stille Bryst;

Du sælger ei min Ungdoms lyse Kloder,
Ei disse gamle Sales dybe Røst;

Du køber ikke denne Moders Minde,
Og ikke disse Gyldenlakkers Pragt;
Du køber ikke hvad der ligger inde,
Hvad hun af Skjønhed har i Blomsten lagt;
Du køber ikke Hjertet af vort Indre,
Det slaar kun for den Døde og for os;
Du køber ei den Sol, som før mon tindre,
Du køber kun en stjerneløs Kolos.

Vi sælger ei den tabte kjære Moder,
Det smukke Billed bliver i vor Barm;
Vi samles stille, Søster med sin Broder,
Ved Hjertet holde vi den Døde varm:
Saa frisk som den, Ægypteren bevared,
Skal for vort indre Blik hun stedse staae,
Retsom det syntes, hendes Læbe svared,
Naar i vort Øie hun en Taare saae.

Vi alle Børn, de større som de mindre,
Vi see mod Firmamentets sølvblaae Hav,
Der hvor de mange Herrens Baade tindre,
Som bringe Sjælene fra Jord og Grav.
Vor Moder — sukke vi — hvor er Du henne?
Plantagen er ei meer, som fordum, smuk,
O, Moder, hvor med Smil vi vandred Tvende,
Der gaaer nu Een og med tungsindigt Suk.

Hver Stjerne hist et *Basnæs* er, en Rude
Paa det umaalelige Storpallads,
Hvor Lyset indenfra naaer til os ude,